

запропорення КОЖАМАР The Hedgehog

кусає і коледжі в місяць

Ч.: 4 (19)

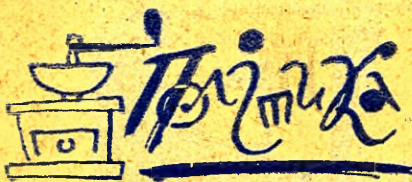
МЮНХЕН, 15 лютого 1948

Рік: III

ПІСЛЯ ЛІКАРСЬКОЇ ГОСТИНИ В КРЕМЛІ

Чекіст: Ці дурачки змушені поклонятися нашій найпередовішій науці,
а Сталін примушений вашій занепадницькій...

Д-р Ст. Баран дістав побажання жити ще 70 літ і такі вікни дочекались звуку СУЖ з НДОУЖ.

Як довідуємось з вірогідних джерел на Пасігу — д-р І. Огієнко, митрополит Української Православної Автокефальної Церкви, останньо найшовся в Ватикані і своєю зовнішністю акликав у римських католицьких кругах велике враження. Його відоме літературне прізвище негачно втілює в картотеку, а самий твір, „Марія Єгиптянка“, виданий у Парижі на суперлюксусовому папері, з автографом і портретом Високопреосвященішого автора, передано до тамонської бібліотеки.

Суспільна опінія у Мюнхені розписала конкурс на людей, яким довелося бачити кер-накети.

У Регенсбурзі відбувся з'їзд Об'єднаних Мистецтв. Ні об'єднання, ні мистецтв не вдалося примирити завважити.

Наші астрологи відкрили в сузір'ї Арки нове мракотини гро-тескової безособовості, в якого сутінки потрапили такі зірки, як Сковорода, Гоголь і Дон-Санчо.

Театр Блавацького зняв зі своєї програми „На полі крові“ Л. Українки, бо Блавацький здію-вився даліше виконувати роллю Юди.

Рада Фізичної Культури скар-тотно захворіла на рака.

Рішенням Ради Народніх Міні-стрів мають Сталінові, за вивезен-ня з Дрездену Сикстинської Ма-донни, надати прізвище Боголюб-ський.

Депутат Верховної Ради УССР стахановка Савченко наробила у колгоспі „Червона зірка“ тобедин-ського району, сумської області, за один рік від фуражної корови 6.014 літрів молока. Друга стахановка із західних областей на в-чила свої свиноматки, приводи-ти у рік по 24 поросят. Як говорив радіоспікер, у зв'язку з закликом міністра прохарчування та сіль-ського господарства збільшити приріст худоби і продукцію товщу та м'яса — керівники багатьох колгоспів постановили активно вк-лючитися в акцію приросту тварин в УССР.

Польські єндеси святкувати „свєнто олвисканя Лєвова“ в Лондоні.

На прощання...

Живемо у кепський час,
Кожен нудиться із нас...
Що прийде — ніхто не знає,
І наслухує й чекає,
Оглядає там і тут,
Де б знайти спокійний кут...

Злющий час нам знищив міти
Про тітки й афідавіти...
Хто ще здому силу має,
Барахло своє збирає,
І чимскорше, під гальоп,
Утікає від Європ...

Утікає ген до біса
До копальні, чи до ліса,
І не дронне навіть око —
Чи Канада, чи Марокко,
Чи Оттава, чи Чикаго,
Гондурас, чи Сантіяго...

І скрізь гомін — аж гуде,
Чим, коли і як, і де???...
Мужатки стають дівками,
А жонаті парубками,
І, як хлопці і дівки,
Ідуть всі на буряки...

Щоб в таборі не сконати,
Вчаться шевства дипломати,
Палять книги професори,
Нищать прибори доктори —
Так усіх учить Європа,
Як з панка сходить на хлопа...

Хоч і їдуть земляки
На зелені буряки, —
Я навмисне тут остану,
Щоб пізнати, чи дістану
Від тих всіх, що втікли гет,
Хоч під осінь керпакет...

Як прийде ж доба нелюба
Й завалю заскоро дуба,
То признають всі кумири,
Що замало нам сатири,
Що пекти нас мало писком,
А вогнем і білим приском...

Тож, гуд бай, мої панове,
Дійте кози і корови,
І годуйте власні діти,
Та всім шліть афідавіти.
Будьте раз хоч чесним Глібом:
Хто в вас каменом — ви хлібом.

Іван Вусцілок

З КНИГИ МУДРОСТИ „КОМАРЯ”

Ніколи не кажи, що Савицький грає краще, ніж Максимович, а Максимович гірше, ніж Савицький.

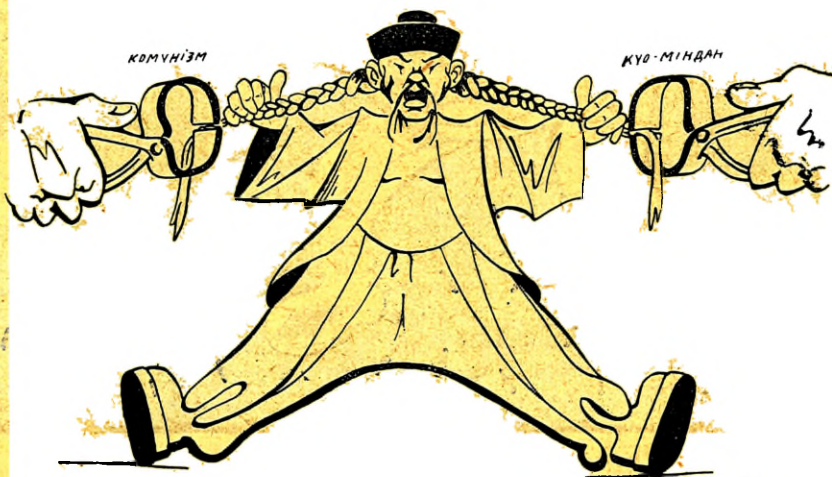
Людство складається з двох каст. Одна має більше їжі, ніж при-міщень, друга більше приміщень, ніж їжі.

Ніколи не говори грішникові про пекло, а при скринінгу, що маєш закінчений університет.

Як хтось вже знає, що нічого не знає, то вже багато знає.

Тільки той дійсно щасливий, хто свсе щастя не завдачує щастю.

СПРОБА ЧУЖИХ СИЛ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Трапила коса на... залізо

Хто сильніший, демократична шкапа, чи тоталітарний чума-к?
(«Оса», ч. 5 [50], Лондон).

Крапка без і...

«Українська Трибуна», ч. 7 (129) містить обширну рецензію Ю. Шереха на «Поета» Т. Осьмачки, в якій національно-органічний критик, між іншим, пише:

у нього (тобто в Осьмачки!) Прометей занурений у кромішню пітьму, не Прометей — крадій вогню, а Прометей, у якого вкрали вогонь, Прометей, що не вірить не тільки богам, а і людям і собі. Ще ніколи в нашій літературі ненависть, богоборство і одчай не досягли такої сили, такої зосередженості. І це ознака нашої сили»

Рецензент, занурений у кромішню пітьму матеріалістичного чаду, видвигає якраз такі нотки, які ніколи не були і не будуть ознакою нашої сили. В час, коли Сталін не вірить не тільки богам, а і людям і собі — нам потрібно якнайбільше взаємного довіря, любови і віри в слушність наших змагань, в слушність нашої ідеї. Пропагування гвоздиків такої творчої зосередженості, річ ясна, не сцементують національний потенціал, а його цілковито знівельюють.

«Le Mond» у своєму 4-5 числі приносить кореспонденцію з Баварії якогось Жоржа Блюма, в якій підозрілий автор оповідає про свою зустріч з діпістами і дивується, чому вони сьогодні знаходяться в Мюнхені. По вулицях — пише він — вештаються французи, болгари, серби, чехи, поляки і росіяни. Тут згублено сотні метрів конопляного шнура, бо не трудно розгадати, скільки злочинів скриває в собі той космополітизм. Всі ті люди, крім французів, живуть зорганізованим, санкціонованим окупантом (!!!!) життям. Коли, через брак паперу, не можна по кіоскам дістати німецьку щоденну пресу — вони мають численні пресові органи, переважно російські, але також і польські, сербські і румунські.

Видно, що автор помилково надрукував цю статтю в французькому органі, коли зі змісту виходить, що вона була замовлена органами НКВД до «Ізвестій» або «Правди». Там вона не робила би найменшого враження, бо світ докладно знає, що в «Ізвестіях» бракує «Правди», а в «Правді» «Ізвестій». Для об'єктивного пізнання причин перебування «тих людей» в Баварії — радимо авторові поїхати в советську зону Європи і передчасно не поронювати своїх політичних байстрюків. По крою занадто зрадився відомий кравець.

У МОСКВИ

Члени лейбуристської англійської партії оглядають Москву. Проводить їх англійський посол.

— Ви знаєте, ким був цей шофер, що нас сюди привіз? Це був славний адвокат.

— Дивіть! Дивіть! — дивуються англійці.

— А цей сторож, то доцент університету. А той кельнер, що подавав вам обід, то славний оперний співак.

— А ці жебраки, що там стоять на розі? — запитали англійці.

— Це живі свідки сучасної історії СРСР!

— Щасливе місто та большевицька Москва — кажуть англійці — коли всі мешканці мають вищу освіту.

ПОДІБНІСТЬ

СЕД організує в Берліні мітинг.

— Сталін буде для вас тим, чим був для вас Гітлер! — говорить до німців присланий з Москви большевицький агітатор.

— А коли він скаже — виривається голос з юрби — обити себе бензиною і підпалити?

ПРИЧИНА

— Чому московська радіовидишні досі у себе не впровадили телевізії?

— Бо тоді довелось б показати світові техніку фальшування «ліборіа» до союзу.

КЛОПОТИ СОЮЗНИКІВ...

— Москва вицганила у нас в часі війни величезну кількість грошей і машин.

— І за це нічого не дала?

— Крім п'ятої колонії — нічого...

ЗНАЮТЬ...

— Обвинувачуваний! Ви в присутності кількох свідків називаєте нашого геніального вождя жорстоким дегенератом... Признаєтесь!...

— Так, тов. слідчий, але це було сказано лише при членах Політбюро, які й без того прекрасно знають нашого любимого вождя...

ГУСИ

— Чого ви стільки золота витрадаєте на пропаганду за границею?

— запитали Молотова.

— Я, знаєте, люблю добре підгодовані гуси! — відповів міністр.

НА ГРЕЦЬКОМУ ФРОНТІ

На протипартизанському грецькому фронті стрічаються два греки.

— Ов, і ти в наших рядах? А то що за причина?

— Бачиш не маю жінки і люблю війну. А ти чому пішов?

— Я знову маю жінку і люблю спокій.

Чорт ликається свяченою водою.
А народні шкідники «Комари».

З ЖИТТЯ СЛАВНИХ

МАЄ ЧАС

До відомого мистця С. Борачка входить прошак.

— Нічого, крім подертих штанів, не можу вам дати! — каже мистець. Але їх треба порядно позаципувати і вилатати...

— Нічого! — каже прошак. Можете це мені зробити, я зажду!

НА ПРЕМ'ЄРІ

У Миттенвальді ставлять Косачевого „Ворога“. Зі залі виходить один гість. При дверях задержує його білетер.

— Прощу взяти ретурку, бо інакше не пустимо вас назад!

— Не думаю більше вертатись!

— То дасте ретурку будь-кому зі знайомих!

— Не хочу бути їх ворогом! — каже гірко гість.

НЕ РОЗУМІЮТЬ

Знаменитий гуморист Трістан Бернар був одного разу запрошений молодим автором на прем'єру його п'єси. Після першого акту заглянувши до льожки гумориста автор і розпроміненено запитав:

— Маестро, як вам подобається моя п'єса?

— Думаю — сказав Бернар — що надворі мусить лити страшна злива...

— Не розумію! — сказав автор. Не розумію, до чого саме ви говорите?

— Я також не розумію — відказав Бернар — як можна всидіти в погідний вечір на зливі таких нісенітиць...

НЕ ШКОДИТЬ

Відвідав раз Марк Твєйн ательє одного маляра. Маляр показав йому картину, над якою саме працював і знаменитий американський гуморист, щоб переконатися на чім він малює, доткнувся картини пальцями.

— Що ви робите? — крикнув перелякано маляр.

— Не лякайтесь! — відповів спокійно Твєйн. Я в рукавичках і пальців собі не пошмарую...

НА ІСПИТІ

В морській школі переводить славний англійський адмірал Нельзон іспит.

— Що би ви зробили, якби так надійшла буря? — питає він моряка.

— Я закинув би якір.

— А якби надійшла друга?

— Закинув би другий якір.

— Ну, а якби так надійшла третя буря?

— То я закинув би ще один якір!

— Неправильно! — говорить адмірал. Звідкіля ж ви взяли б стільки якорів?

— Зовсім прозуміло! — відповідає моряк. Я взяв би їх звідтам, звідкіля пан адмірал бурі.

РІЗНИЦЯ

— Яка різниця між Чикаго, а Берліном?

— В Чикаго пропадають діти, а в Берліні дорослі.

НЕДОВІРЛИВИЙ

— Ви знаєте, що в нас заноситься інфляція?

— Ех, ви недотепа! Ніколи не скажете порядного віща...

МІЖ ПОЛІТИКАМИ

— Як бачу, то ваша партія має нову програму...

— Ні, це лише нова тактика.

ЛІТЕРАТУРА

І знов зима проходить на вигнанні,
Серед чужих заметених доріг...

Наповнені мандрівниками сани

Все їдуть, їдуть через бурі й сніг

По автобанах і лісах, і багнах,

Де сніг мете, де зливи з неба ллють,

Прокляття тигри вперто сани тягнуть,

(Хоч приділів за це не дістають).

На саних їде тигролов похмурий,

Який і в „смертній камері“ бував,

Що в себе дома — був лиш „моритурі“,

А в ульмських „Вістях“ „генералом“ став.

В світ кинутий країною своєю,

Щоб гідно нести українця ранг,

Колись він знову вернеться до неї,

Як золотий забутий бумеранг.

А поруч з ним задумано схилився

Знавець людей і жорен, і хотінь:

— Куди везуть ці сани? — зажурився.

Де є „Марія“? Де моя „Волинь“?

Там „Батько й син“! Там ворогам на горі

Волинські „гори...“ в полум'ях заграв

Ще голосніш про себе всім... „говорять“

Аніж тоді, як він про них писав...

Ніяк Василій Барка не вгадає

Чи в „темних царствах“ (що поетів ждуть),

Вже „грим на хмарі Біблію читає“,

Чи провоза апостолів у путь.

На саних — повно. Їхати всім тісно.

Аж Косач десь „Чудесну балку“ вздрів,

В якій би можна вигідно засісти

З „сонатою бе-моль“ на „ворогів“.

І каже він, вітаючися з нею,

І щирий посилаючи привіт:

— Я завжди почував себе „Енеєм“,

Що сміло їде у широкий світ...

Костецький і у будень, і у свято

Старється дізнатись наперед,

Чи в „День святого“ стрінуться „Близнята“

І чи читач їх радо забере.

Шановний Пане Ігоре, лиш раз ви

У темряву впустили світла струм,

Сказавши, що „Ціна людської назви“

Передається терміном „камбрбум“,

Але на це Орест шепече з жахом:

— „Душа і доля“ — почуття сліпі.

„Видимий світ є більше злом, ніж благом“,

... вже мене позі

Гординський при

Терпляче зносить

Йому співає „Віте

„Вогнем і смерчем

„Циганськими дор

Блукає й наріка

„Цвіт папороті“ й

Для нього — ніц.

Хоч і не в „пиво

На ню вже други

Письменник, що ,

Для себе й читачі

А що цей термін

Хіба лиш сам Ос

Коли, убравшись

Він як „Поет“ по

І вивчить, як лип

Не з'явиться поет

„Шукаючи людин

Щось на „Жнива

Не кажем, що! М

Можливо, „персте

(Щоб лиш вдалос

Йому позичить ра

Цей має і „Землі

Бо носить і „Стил

Хоч як його „Зем

Щоб він, забувши

Та хто зна ще, чи

(Либонь поезію л

Бо й тут йому впа

Оксани Лятуринс

Шепнути б їй: —

Але Софронів сва

„Кохання, наче

Бодай хоч ти вже

А другий хтось ск

Однаково для всі

Співаймо й ми. Ц

Для наших днів —

Озався третій, х

— „Луна тривоги

Коли я був „За м

Я не таке собі за

Але ти „Серафіку

Петров йому. І д

Ви молоді — в м

У Р Н І С А Н И

явили Діші...
 „Оксані” дні за днями
 цю нелегку путь,
 р над полями”,
 „Сурми днів” гудуть...
 огами” Керницький
 на олівці...
 Гзимс гумористицький
 бо він „король стрільців”;
 ізький” установі,
 й „спадщину” дістав,
 „досватавшись у Львові”,
 в лиш „Хука дав”.
 має означати,
 мачка пояснить,
 у „боярські” шати,
 не „Вдорицю” вчить
 ле на перешкоді
 Олесь Бабій,
 „”, щоб в пригоді
 подарувати їй.
 жливо, що „Гербарій”,
 „в”... Все те з власних рук
 , здобуть жіночі чари),
 до Маланюк.
 й заліза” досить,
 ет і Стилоє” свій,
 на Мадонна” просить,
 все, віддає їй,
 він того захоче
 шити жалі!...) —
 дає просто в очі
 кої „Емаль”.
 „Ярило”. „Лада”. Рута.
 иться: — Забудь!
 ипа”. Це отрута.
 „Гришником” не будь! —
 азав: — „Співає колос”
 с чоловіків,
 є природи голос,
 це „Гомін від віків”...
 опець з „Остом” синім:
 й втоми”. Брак забав.
 рами Берліну”,
 ютував...
 ів” не бачив!
 аму ти облиш!
 стецтві ще незрячі

Й не знаєте, який на смак „Куліш”...
 Гарячий він, чи ні. А я б охоче
 На тему цю з будь-ким посперечавсь...
 Дивіться но, як той себе тримає,
 Хто є в поезії „Канітферштан” —
 Покірний чоловік! Такий не знає
 Ані „Легенд”, ані самообман.
 Цій скромності і Ситнику б повчитись,
 Якщо вже від’їжджає він кудись,
 Та й Щербаку, що всі вітри у світі
 На „Цвіт шипшини” проміняв колись,
 Задрігавшись у тих повстанських маршах,
 Що їх Петро Гегманець став співать,
 Не розпитавшись нікого з старших,
 Як маршеві мелодії звучать.
 „Навіки твій!” — освідчивсь музі Кізко,
 Її кохаючи, мов немовля,
 Його ж сусіда „у підвалі низькім”
 Спалила вже „полум’яна земля”.
 Це зрозуміти всім було б нелегко,
 Якби не стало ясно аж тепер,
 Що є в поезії „Близьке й далеке” —
 Живий Балко і мертвий „інженер”.
 „Стефанос” за саннями крадеться тихо
 І незглибимо проситься до них,
 Та в відповідь „ніхто й ніщо не диха”...
 Гей, слухай но! Покинь цвалаяків цих!
 Артим Ірина, трусячись, мов тряся,
 Гукає — дідо, час покласти край!
 Я запізнала, „Як зближаєсь щастя”,
 Тепер і ти вже віршам спокій дай!
 Сказавши вдвох літературі: Годі!
 Покинемо її тривожний марш.
 Он, чуєш, як Курпіта у поході
 Виспівує модерний „Отчешаш”:
 — Ми з „Нотасом” скринінгів шукаєм,
 Без цигаркових ІРО-вських стремлінь,
 „Та ворогам лукавим, що їх маєм,
 Ніколи ми не простимо. Амінь” —
 Такі слова належаться для слави
 Звертати лиш до ворогів лихих, —
 Чому ж між нами Шерех і Державин
 Один другому повторять їх?
 Покиньте свій (моя це вам порада!)
 Літературно органічний плач.
 Нехай між вами лиш „Коханіяда”
 Панує. І про це сурмить „Сурмач”.

ПАВЛО ДУБІВ

П Р И Д И Б А Ш К И

В колгоспі

Деє в колгоспі Тимошенка,
 Чи то Мікояна,
 Захотіли депутатом
 Вибрати Івана.

Та Іван поглянув скося
 І сказав сердито:
 — Депутатом я не буду,
 Бо ще хочу жити.

Расовці

У Мюнхені до трамваю.
 Де так важко сісти,
 Ладували на п’ятіформу
 Веприка діп’єсти.

— Гей, панове, та ж тут люди!
 Крикнула німота.
 У трамваї везти свині.
 Що це за робота?

А діп’єсти відповіли.
 Впхавши звіря ласе:
 — Зараз, прецінь, можна їхать
 Без різниці раси!...

Сіямські брати

На Фраймані, чи у Відні,
 Чи на Семерінгу
 Опинились бандерівці
 В УНРРІ на скринінгу.

— Куди хочете ви їхать?
 Кажуть їм унррівці.
 Ми туди — говорять — хочем
 Куди мельниківці!...

Соборник

У неділю коло кірхи,
 Що стоїть край міста,
 Раз зустріли табірники
 Рідного діп’єста.

— Що це з вами — всі тукнули —
 Лихо б вас забрало!
 Та ж у лягрі є дві церкви
 І вам їх замало?
 Га — промовив смутно дялько —
 Мало з того втіхи!...
 Щоб з братами жити в згоді.
 То ходжу до кірхи!...

Шовініст

Деє над берегом Дунаю
 У вечірню пору —
 Стрінули раз українці
 Поляка з табору.

— Що ти робиш? — запитали.
 Чи зі шляху збився?
 Уважай но, тут глибоко.
 Щоб де не втопився!...
 Але поляк, начитавшись
 Балачок про згоду,
 Щоб не слухать українців,
 Як був — скочив в воду.

граф О. Ман

ЗВЕРХЛЮДИ

В райській країні під «Сонцем» залишилися самі «зверхлюди», бо звичайні люди, за допомогою доброго МНБ (НКВД), хто «помер», а хто «виїхав» на Сибір.

Так ото зійшлися собі ті «зверхлюди», що мали на грудях цілий арсенал орденів і медальонів, а в грудях палку любові до свого вождя та «родини» та й кажуть:

— Ми живемо в «раю», де навкруги ростуть під «сонечком» чудові дерева. Он, дивіться, ніби звичайна собі верба, а які на ній ростуть прегарні груші. . . Зветься вона не верба, а «Агітація», а ця під назвою «Стаханівщина», а там «Соцзмагання», «Самокритика» і багато інших. Погляньте, які на них висять прекрасні «дулі» та інші овочі. Отже маємо чим харчуватись. Не потрібні нам і такі буржуйські забобони як одяг, взуття, краватки та капелюхи, бо «райські» люди сорому

не мають. Ми нічого не потребуємо! Навіщо ж нам якісь там привілеї за ордена та медалі? Нашому «таткові» для держави треба грошей, так, давайте, товариші, будемо просити любого «татка», щоб забрав собі у нас ці привілеї для «райської» держави.

І попрохали, а добрий «татко» виконав милостиво їх слізне прохання.

У тому «раю» добрі початки завше находили відгук серед «зверхлюдей». Не пройшло й це дурно. Зібралися одного разу «зверхлюди» та й ухвалили слізно прохати «татуся», щоб не платив грошей за працю, бо гроші потрібні для держави. Щоб збільшити продуктивність праці — усі гамузом записалися до «Стахановців», присягнувши на серпі і молоті виконати план на 1000 %, цебто «п'ятирічку» за пів року.

«Татко» дозволили й це:

Але на цьому не скінчилось. Зібралися щераз і галасують: «Просити «татка», щоб дозволив не вживать отих

буржуйських вигадок: хліба, бараболі та інших витребеньок. Від таких дурниць як сало, м'ясо, масло та молоко ми вже давно відмовились, від одягу відмовились, від грошей теж. І все то на користь «раю». Ми й так виживемо з «райських» дерев.

І ухвалили: відмовитись на користь «раю» від усіх харчів, крім «райських дуль».

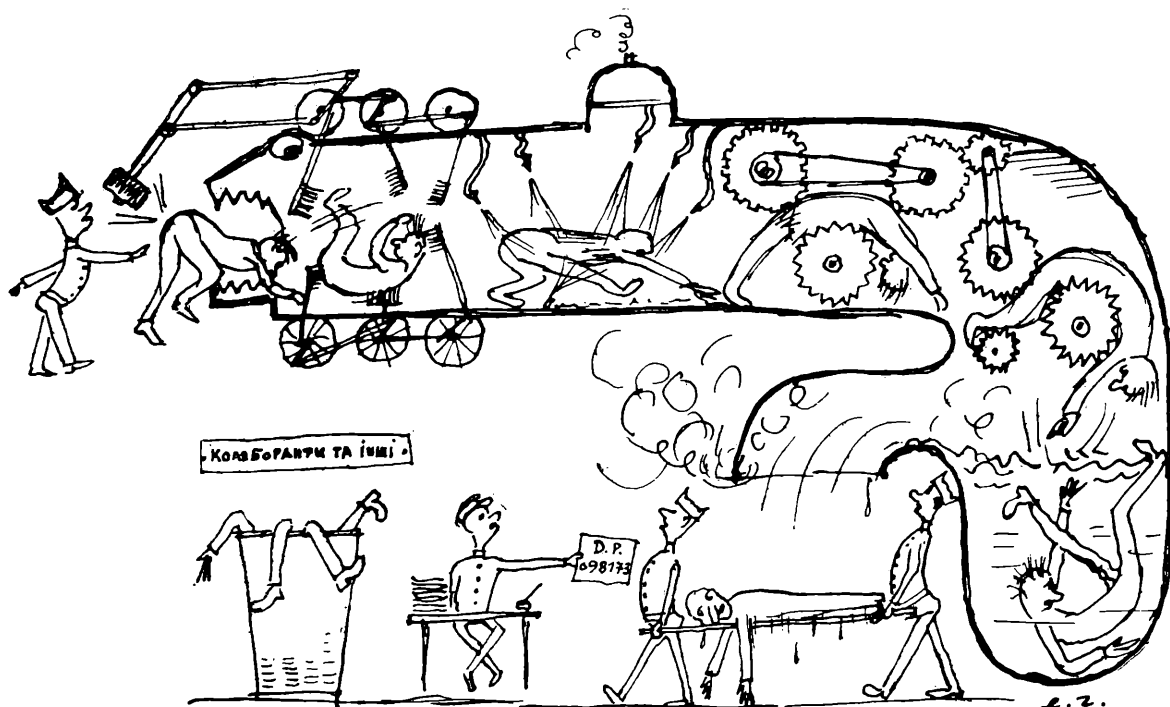
І навіть оце слізне прохання «татко» милостиво задовольнили.

І живуть собі «зверхлюди», як і належить усім «райським» людям. Одягу та взуття не носять, грошей не беруть, харчів не потребують, бо живляться «дулями» і працюють і працюють на всі 1000 відсотків.

А «татко» лише посміхаються, курять здоровенну люльку та вирощують для «зверхлюдей» на вербі «дулі». — Не вирощують лише дерева з овочами «пізнання добра і правди».

Остап Слива

ХОЖДЕНИЕ ДИПСТА ПО СКРИНИНГОВИХ МУКАХ В УЯВИ МАЛОГО РОМЦЯ...

Щоб одержати ДП-Кард, мусить сучасний запрягторенець перейти справжню скринінгову лазню. В уяві малого Ромця та лазня виглядає так: Спочатку запрягторенець дістає застрик у найбільчисте національне місце. Згодом переходить щіткування твердими питаннями, щоб не остався найменший порошок з його колишнього бруду. Зимний душ чергових питань збиває його зовсім з пантелику і він напів-пришоломлений зовсім втрачає під ногами ґрунт. Триби побічних питань, що виходять від не все прихильних діпстам членів скринінгової комісії, роблять з запрягторенця справжній гулаш. Діпіст опісля попавши в гарячий кип'яток кінцевих завбав — втрачає свідомість і всякі ознаки життя. Останній малюнок представляє щасливу хвилину одержання ним права ДП., коли щасливий експеримент вдавсь, а нещасливий пацієнт — помер.

І ВІД РЕДАКЦІЇ

І. Миськів, Басриноф. Пишете „укладаю вірші, новелі і драми, а найкраще почувавсь в горілці”... Ми також. До „Комаря” можете прислати лиш те, в чому найкраще почувастесь. Інші Ваші речі слабенькі.

Іван Жуків, Нью-Йорк. Порадьте американським большевикам, щоб рідуче передрукували собі нашого „Запорожця над Дунаєм”, „Смертельне недуга Сталіна” і інші речі з советською проблематикою. Це вони рідуче повинні своїм „товаришам-читачам” передрукувати і не пускати не-свідомим людям комуністичного блахмана в очі.

Ваше огірчення ми розуміємо. Невдаю Корнійчук передруковував у большевицькому офіційно навіть винятки з найновішої папської енцикліки. У них — все одно. Привіт. Посилайте нам більше гумору, бо остання посилка наскрізь смутна.

Юрій Тис, Інсбрук. Прийшло записно. Вишліть щось нове. Не по-купив Вам Панбіг вродженого гумору.

І. Запроторений. Використасмо, лиш не використовуйте чужих мотивів. Присилайте, будь ласка, даліше.

Іван Задрихвіст, таб. „Лисенко”. Ведлук того, щосьте прислали — ми констатні. Такі тилігентні кавалки можити все прислати і все си вони здіблет в нас пляц. Вітаємо і на щось сяче чикасмо.

Ілля Мороз, Ляндсгут. Пишете:
Та долі своєї
Ніяк не догляну,
Де люди захочуть,
То там і пристану.

Найкраще пристають до УНДО. То партія мала і Вас там певно приймуть. Замість писати вірші, пійдіть за кернакетами до Канади. Ручасмо, що краще на цьому вийдете.

НАШІ У КАНАДІ

Ну, вуйку, ми їдучи сюди думали, що ти оженився...

— Ще ні. Я шукав ідеальну жінку і знайшов її...

— А чому не оженився?

— Бо вона шукала ідеального чоловіка.

Можеш забути число своєї кімнати. Але не забудь вислати на „Комаря” передплату!

До чого бик привик...

З. Пеленський: Як правильно будувати фразу. Політичний посібник. Видавництво „Похід”. Вступне слово проф. І. Бородатого. Стор. 124. Циклостиль.

Д-р О. Грицай: Мур заливає вода. Сенсаційна драма наших днів. Передмова д-ра Д. Донцова. Видавництво „Орлик”. Берхтесгаден, 1947-48.

Людмила Коваленко: Афродіта і безбожник. Автобіографічна повість. Літературний редактор проф. В. Державин. Видавництво ОПДЛ „Нашим найменшим”, 1948.

Байдужий мені Дужий. Шлягер з оперетки „Жайворонок”. Стор. 2. Накладом мешканців табору Міттенвальд. Аранжировка М. Топоровича. Цикл „Народня творчість”.

Теок: Від Ситника до Буряківця. Характеристика літературної доби. Видання Івана Манила. Друк. Д. Сажнін. Авґсбург, 1948.

Юрій Корибут: Геніяльність Ігоря Костецького. Спроба літературної характеристики. Редакція Гр. Шевчука. Ілюстроване видання в 12-ти мовах.

Коли їдеш за моря,
Не забудь про „Комаря”!

„КОМАР” (Іжак)

Двотижневик сатири і гумору.

Ціна числа — 2 нім. марки.

Вид. Спілка „Скоморох”.

Редагує: Колегія.

Головний редактор:

Д-р Ярема Галайда

Authorised by EUCOM Hq. Civil Affairs Division

Editor J. Lycholit.

Druck: N°379

Редакція і Адміністрація:
„The Hedgehog”, München 8, Rosenheimerstrasse 46a, кімн. 114.

ЕЛЕКТРОТЕХНІКА

в побуті чорного ринку**

Самовчитель „СКОМОРОХА“ Ціна-1кг. цукру

„ЕЛЕМЕНТИ“
(підозрілі)

„КОНТАКТ“
(між паскарями)

„ЗАРЯДКА БАТАРЕЇ“
(САМОГОНОМ)

„ВТЕЧА ЕНЕРГІЇ“
(з АМЕРИКАНСЬКОГО МАГАЗИНУ)

„КОРОТКЕ ЗАМКНЕННЯ“
(Т.ЗВ.„КУРЦШЛЮС“,ПОВ'ЯЗАНИЙ З ДОСИТЬ
ДОБРОЮ ІЗОЛЯЦІЄЮ)
(ЕЛЕКТРИЧНА АНОМАЛІЯ)

